

*Δαβίδ,
ο δοξασμένος βασιλιάς
του Ισραήλ*

Ο πρώτος βασιλιάς: ο Σαούλ

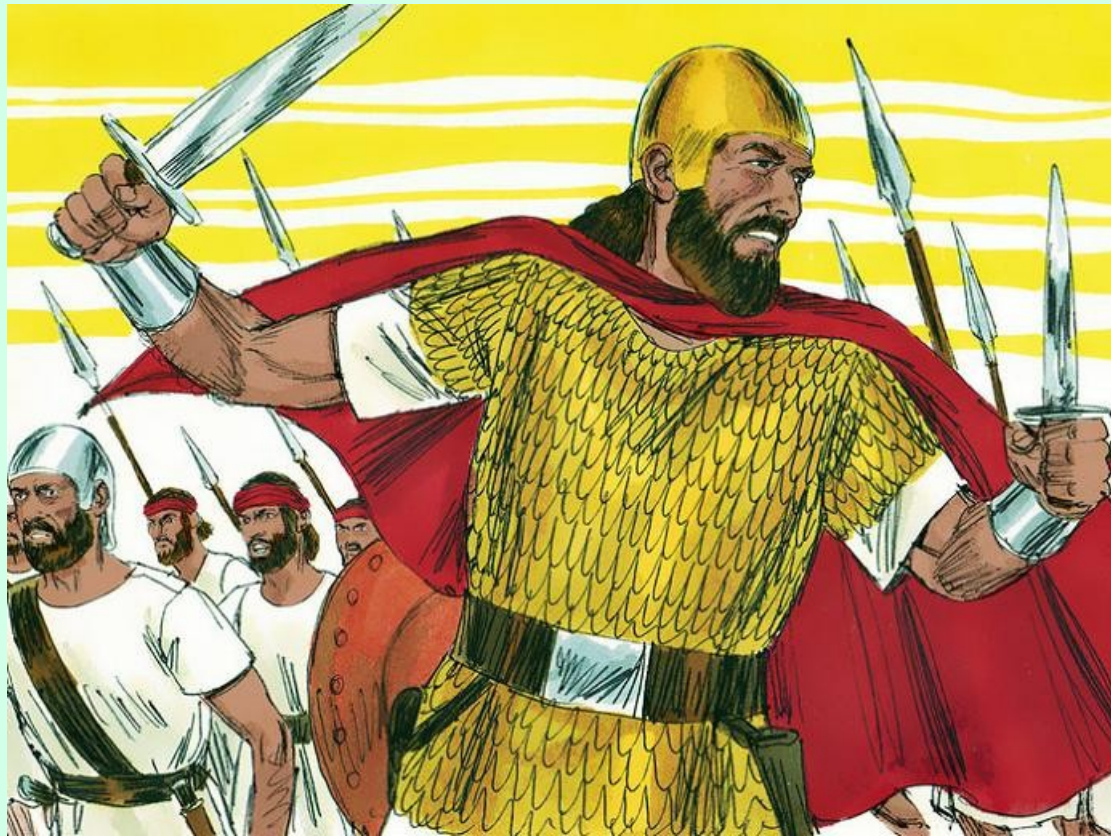
- Ο Σαούλ έγινε βασιλιάς κατόπιν απαιτήσεως του λαού, όταν αυτός είχε αγανακτήσει από την διακυβέρνηση των γιων του προφήτη Σαμουήλ, οι οποίοι δίκάζαν τις υποθέσεις τους. Πήγαν λοιπόν οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ και του ζήτησαν να διορίσει έναν βασιλιά όπως είχαν και τα άλλα έθνη. **Παρόλο που ο Σαμουήλ δε συμφωνούσε, ο Θεός τον πρόσταξε να ορίσει βασιλιά σύμφωνα με την επιθυμία του λαού (Α' Βασιλειών 8,1-9).**
- **Ο Σαούλ** ήταν γιος του Κις, που ήταν πλούσιος και ισχυρός **από τη φυλή Βενιαμίν**. Ήταν άνδρας υψηλόσωμος, αγαθός και ωραίος. Ήταν **ο ομορφότερος και ο υψηλότερος ανάμεσα στους Ισραηλίτες**. Το όνομά του σημαίνει "επιθυμητός".

Ο Σαούλ χρίεται βασιλιάς

- «Ο Κύριος σ' έχρισε άρχοντα και βασιλιά στο λαό του. Εσύ θα τον σώσεις από τους εχθρούς του... θα έρθει το Πνεύμα του Κυρίου πάνω σου... θα γίνεις άλλος άνθρωπος... ο Θεός θα είναι μαζί σου. (Α' Βασιλειών 9,26-10,8).
- «Κοιτάξτε αυτόν διάλεξε ο Κύριος. Πραγματικά δεν υπάρχει άλλος σαν κι αυτόν μέσα σ' όλο το λαό». (Α' Βασιλειών 10,17-27).

Οι πόλεμοι του Σαούλ

Ο Σαούλ πολέμησε και νίκησε όλους τους εχθρούς του Ισραήλ, τους Μωαβίτες, τους Αμμωνίτες, τους Ιδουμαίους, τους Φιλισταίους, τους Αμαληκίτες, το βασίλειο του Σουβά και τους κατοίκους της Βαιθεώρ.

Αρχιστράτηγος του Σαούλ ήταν ο Αβενήρ.

Ο Σαούλ πέφτει στη δυσμένεια του Κυρίου

Ο Σαούλ ήταν γενναίος πολεμιστής και νίκησε πολλούς εχθρούς των Ισραηλιτών. Παρά τα χαρίσματά του όμως **απομακρύνθηκε** από το Θεό (Α' Βασ. 15:9,10).

Ο Σαμουήλ ελέγχει το Σαούλ

Ο Σαμουήλ χρίει κρυφά έναν άλλο βασιλιά:

**το Δαβίδ (από τη
φυλή Ιούδα).**

Ο Κύριος είπε στο Σαμουήλ: «Ως τότε θα είσαι λυπημένος για το Σαούλ, που τον απέρριψα από το βασιλικό του αξίωμα στον Ισραήλ; Γέμισε το δοχείο σου με λάδι και πήγαινε. Εγώ σε στέλνω στον Ιεσσαί, το Βηθλεεμίτη, γιατί **έχω βρει ανάμεσα στους γιους του, το βασιλιά που χρειάζομαι**».

Όταν έφταναν εκεί, είδε ο Σαμουήλ τον Ελιάβ και σκέφτηκε: «Ασφαλώς, ο άνθρωπος που στέκεται εδώ ενώπιον του Κυρίου, αυτός είναι ο εκλεκτός του». Αλλά ο Κύριος είπε στο Σαμουήλ: «Μη σου κάνει εντύπωση η μορφή του και το ψηλό του ανάστημα, γιατί εγώ δεν τον εγκρίνω. **Εγώ δεν κρίνω με ανθρώπινα κριτήρια. Ο άνθρωπος βλέπει τα φαινόμενα, εγώ όμως βλέπω την καρδιά**».

Ο Ιεσσαί παρουσίασε επτά από τους γιους του στο Σαμουήλ. Κι ο Σαμουήλ του είπε: «Κανέναν απ' αυτούς δεν έχει διαλέξει ο Κύριος».

Μετά τον ρώτησε: «Αυτά είναι όλα τα παιδιά σου;»

Εκείνος απάντησε: «Απομένει ακόμα ο μικρότερος, αλλ' αυτός βόσκει τα πρόβατα». «Στείλε και φέρ' τον», του είπε ο Σαμουήλ· «δε θα καθίσουμε στο τραπέζι πριν να 'ρθεί κι αυτός εδώ».

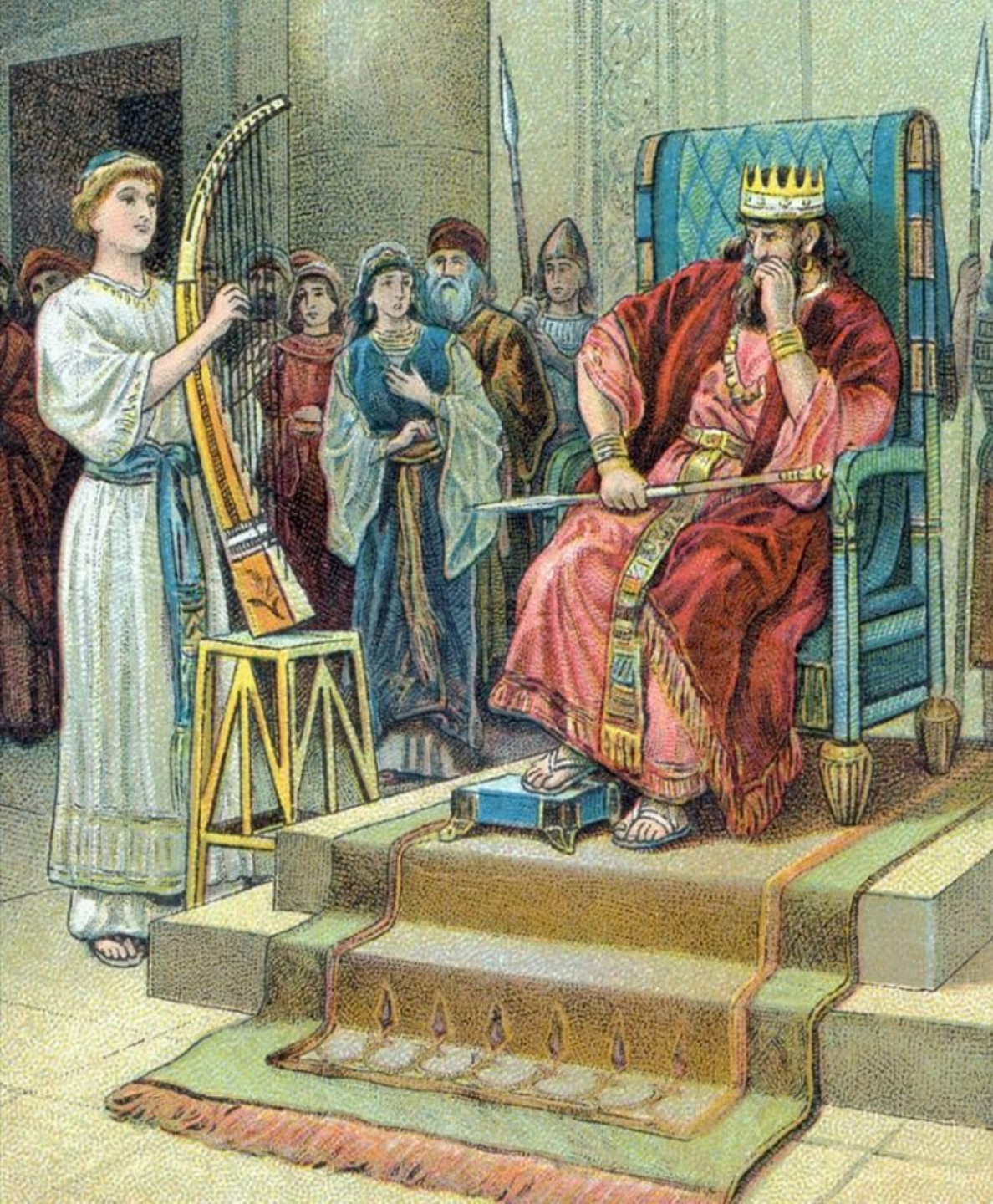
Ο Ιεσσαί έστειλε κι έφερε το **Δαβίδ**. Ήταν ξανθός, με σπινθηροβόλο βλέμμα κι ωραίο πρόσωπο. Ο Κύριος είπε στο Σαμουήλ: «**Σήκω και χρίσε τον, αυτός είναι**». Πήρε λοιπόν ο Σαμουήλ το δοχείο με το λάδι και τον έχρισε βασιλιά μπροστά στους αδερφούς του. Τότε **ήρθε το Πνεύμα του Κυρίου στο Δαβίδ** κι από κείνη την ημέρα έμεινε μαζί του. *Βασιλ. Α' 16, 1-13.*

Τι ήταν η χρίση; Ποιοι ονομάζονται χριστοί Κυρίου στην ΠΔ;

- Η λέξη **χριστός** παράγεται από το ρήμα **χρίω** που σημαίνει **αλείφω, μυρώνω**.
- Το **χρίσμα** με το οποίο κάποιος γινόταν χριστός ήταν **τελετουργική έκχυση λαδιού ή επάλειψη στο κεφάλι και το σώμα αυτού**. Ιδιαίτερα σημαντική θέση στο Ισραήλ κατέχει το χρίσμα στο τυπικό ανάληψης της βασιλικής εξουσίας με το οποίο **ο βασιλιάς** καθίσταται εντολοδόχος του Θεού και φορέας του Πνεύματός του. Εκτός από τον βασιλιά και **ο αρχιερέας** και **οι ιερείς**, ακόμα και αυτοί **οι προφήτες** αναλαμβάνουν τα καθήκοντά τους δια χρίσματος. Η χρίση δεν περιορίζονταν μόνο στα έμψυχα δηλαδή στους ανθρώπους, αλλά επεκτείνονταν και στα άψυχα, σε **αντικείμενα** δηλαδή **αφιερωμένα στο Θεό**, όπως ιερές στήλες, τη σκηνή του μαρτυρίου στην οποία φυλάσσονταν οι πλάκες με τις 10 εντολές, θυσιαστήρια κ.λ.π.
- Ο όρος χριστός αναφέρεται συλλογικά και στο σύνολο της **δαβιδικής δυναστείας**, πιθανόν δε και μεταφορικά στον **ισραηλιτικό λαό**, ο οποίος χρίστηκε από τον Θεό, ως «**βασίλειο ιεράτευμα**».
- Εκτός όμως από τα παραπάνω ο τίτλος «χριστός» έχει στην Παλαιά Διαθήκη και εσχατολογική σημασία, που **φανερώνει τον βασιλιά των εσχάτων (τελευταίων) χρόνων, τον μεσσία, τον κατ' εξοχή χριστόν, αυτόν που δίνει το νόημα σε όλη την ανθρώπινη ιστορία**.

Ο Σαμουήλ χρίζει το Δαβίδ βασιλιά

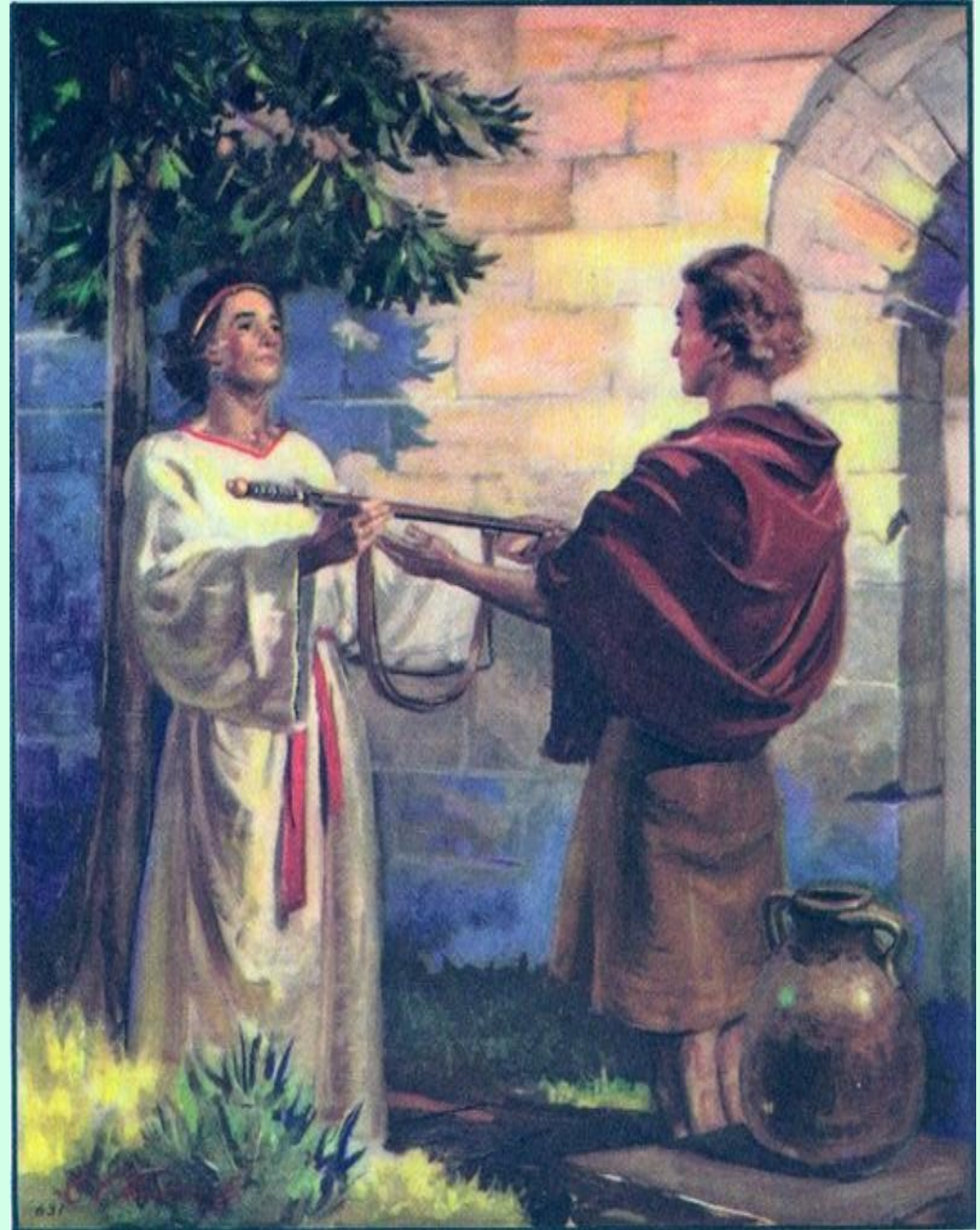

Ο Σαούλ κάλεσε το (δεξιότηχνη μουσικό) Δαβίδ στο παλάτι του για να τον διασκεδάξει και να τον καταπραΰνει όταν ήταν κακοδιάθετος.

Φιλία

Δαβίδ και Ιωνάθαν

Έγινε πολύ φίλος με το γιο του βασιλιά, **Ιωνάθαν**, ο οποίος **αγαπούσε το Δαβίδ σαν τον εαυτό του**. Έβγαλε μάλιστα το μανδύα που φορούσε και του τον έδωσε. Επίσης του έδωσε την πανοπλία, το ξίφος, το τόξο και τη ζώνη του.

Δαυίδ στο στρατόπεδο τῶν Ἰσραηλιτῶν

Ὁ Γολιάθ προκαλεῖ τοὺς Ἰσραηλῖτες.

Ὁ Δαυΐδ σκοτώνει τὸν Γολιάθ.

Δαβίδ και Γολιάθ

Ο Δαβίδ

- *Ο Δαβίδ, καθώς ήταν έξυπνος και γενναίος, έφερνε σε πέρας με επιτυχία οποιαδήποτε αποστολή του ανέθετε ο Σαούλ. Έτσι, τον όρισε αρχηγό του στρατού του...*
- *Μετά την ένδοξη νίκη του εναντίον του Γολιάθ έγινε τόσο αγαπητός στο λαό, ώστε οι άνθρωποι να τραγουδούν στους δρόμους: «Ο Σαούλ νίκησε χιλιάδες, μα ο Δαβίδ νίκησε μυριάδες!».*

Η αντιπαράθεση του Σαούλ με το Δαβίδ

- ✓ Ο Σαούλ μισούσε το Δαβίδ εξαιτίας της αγάπης που του έδειχνε ο λαός,
- ✓ αλλά ο γιος του Ιωνάθαν ήταν πολύ καλός του φίλος και
- ✓ αγαπούσε το Δαβίδ.

Ο Σαούλ προσπαθεί να σκοτώσει το Δαβίδ

Η φυγή του Δαβίδ στην έρημο

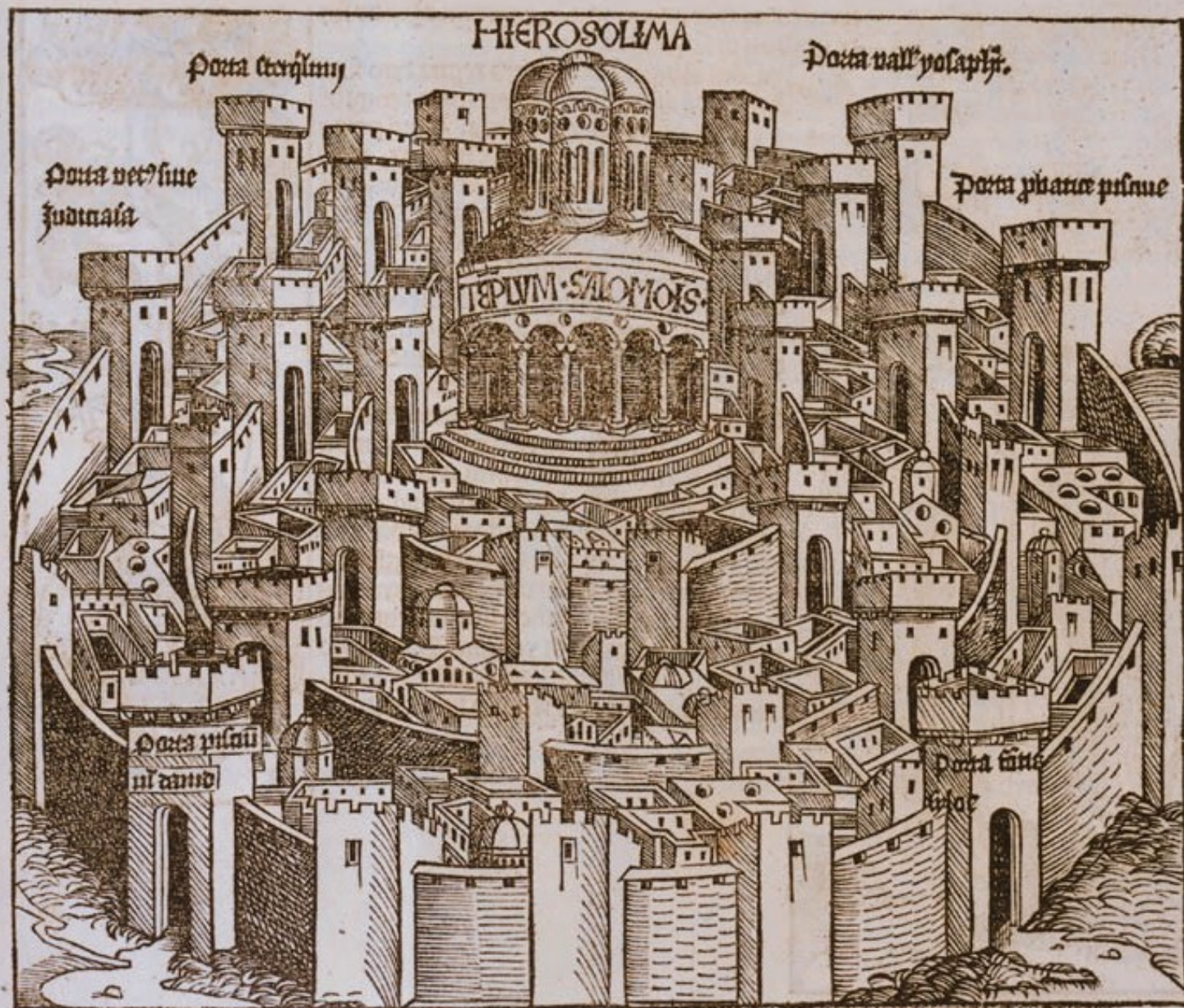
Ο Δαβίδ (αν και του δόθηκαν ευκαιρίες) αποφεύγει να σκοτώσει το Σαούλ

Ο θάνατος του Σαούλ

Μετά το θάνατο του Σαούλ και των γιόν του ο Δαβίδ ανακηρύσσεται βασιλιάς του Ισραήλ

- ✓ Νίκησε τους Φιλιισταίους και όλους τους εχθρούς,
- ✓ ένωσε όλες τις φυλές του Ισραήλ και
- ✓ επεξέτεινε τα σύνορα του κράτους.
- ✓ Έκανε πρωτεύουσα του κράτους την Ιερουσαλήμ,
- ✓ μετέφερε την Κιβωτό της Διαθήκης, στο λόφο Σιών και
- ✓ επιθυμούσε διακαώς να ανεγείρει Ναό του Θεού
απαράμιλλης δόξας και μεγαλείου.

Εργάστηκε για την οργάνωση της λατρείας του Θεού, μετέφερε με μεγάλες τιμές την Κιβωτό της Διαθήκης από την Κιριάθ-ιαρείμ στην Ιερουσαλήμ, οργάνωσε την υπηρεσία των Λευιτών, των ιερέων, των μουσικών και των θυρωρών του Ναού.

Ἡ Κιβωτὸς αἰρομένη ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ

Δαβίδ και Βηρσαβεέ

- Όμως ο Δαβίδ έπεσε σε ένα **μεγάλο λάθος**. Ερωτεύθηκε μια παντρεμένη γυναίκα, τη Βηρσαβεέ. Για να την αποκτήσει, έστειλε το σύζυγό της στην πρώτη γραμμή της μάχης, ώστε να σκοτωθεί. Όταν το σχέδιο πραγματοποιήθηκε, ο Δαβίδ την πήρε στο σπίτι του κι έγινε γυναίκα του και του γέννησε γιο.
- Τότε ο Κύριος έστειλε στο Δαβίδ τον προφήτη Νάθαν που τον **έλεγξε** σκληρά για το λάθος του. Ο Δαβίδ συναισθάνθηκε το βαρύ του αμάρτημα και **μετάνιωσε**.

Το αμάρτημα του Δαβίδ – Η συγχώρεση από το Θεό

Ο προφήτης Νάθαν ελέγχει το Δαβίδ

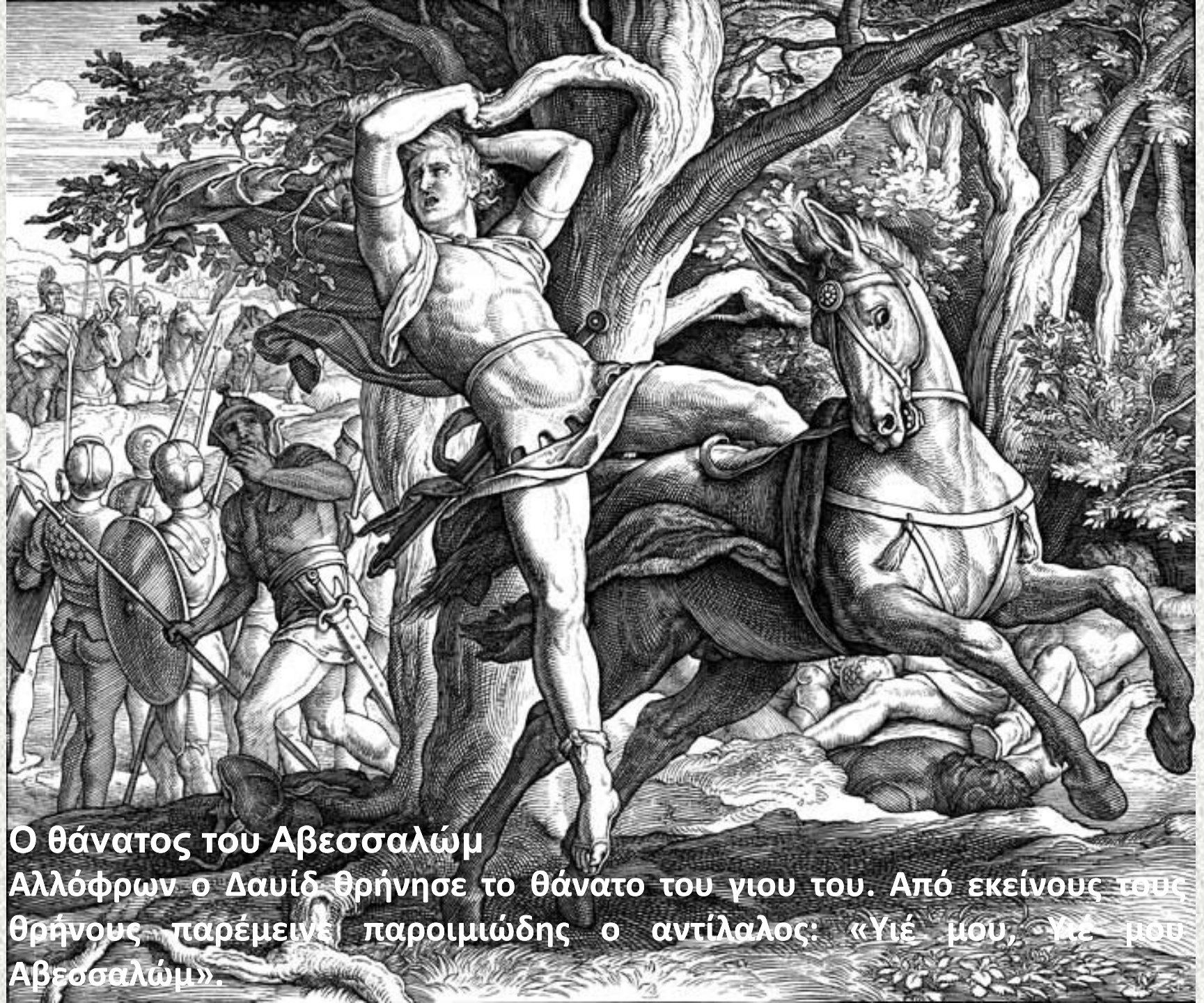
“¹Από 'δω και πέρα, λοιπόν, ποτέ δε θα λείψουν οι σκοτωμοί στην οικογένεια σου, γιατί με περιφρόνησες και πήρες τη γυναίκα του Ουρία του Χετταίου για γυναίκα σου”. *Β΄ Βασ. 12,10.*

Πράγματι,

ο πρωτότοκος γιός του ο **Αβεσσαλώμ** όταν
μεγάλωσε,

έκανε επανάσταση εναντίον του πατέρα του
για να του πάρει τον θρόνο.

Τα στρατεύματα του Αβεσσαλώμ έχασαν,
τα πυκνά του μαλλιά πιάστηκαν σε ένα δένδρο
και εκεί τον σκότωσε ο Ιωάβ παρά την εντολή
που είχε λάβει.

Ο θάνατος του Αβεσσαλώμ
Αλλόφρων ο Δαυίδ θρήνησε το θάνατο του γιου του. Από εκείνους τους θρήνους παρέμεινε παροιμιώδης ο αντίλαλος: «Υιέ μου, Υιέ μου Αβεσσαλώμ».

Ο ΠΡΟΦΗΤΑΝΑΣ ΔΑΥΪΔ

«ΔΕΩ ΤΟ ΚΥΡΙΟ ΕΝ ΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ.
ΨΑΛΟ ΤΟ ΘΕΟ ΜΟΝ ΕΝ ΤΗ ΨΑΛΜΩ.»

(ΨΑΛΜΟΣ 101,3)

Ο Δαβίδ
δημιουργεί
τους Ψαλμούς

Διαθήκη με το Θεό

Ο Θεός σύναψε αιώνια διαθήκη μαζί του και του αποκάλυψε ότι

"θα στερέωνε το θρόνο του στον αιώνα" και ότι **"από το σπέρμα του"** θα προερχόταν ο **μεσσιανικός Σωτήρας του κόσμου.**

«Όταν τελειώσουν οι μέρες σου και πεθάνεις, **θα αναδείξω διάδοχο** μετά από σένα έναν γιο σου, κατ' ευθείαν απόγονο σου, και θα διατηρήσω **σταθερή τη βασιλεία του**. Αυτός θα μου χτίσει ναό κι εγώ θα κάνω **το θρόνο του ακλόνητο για πάντα**. Θα είμαι γι' αυτόν πατέρας κι εκείνος θα μου είναι Υιός. Αν αμαρτήσει θα τον σωφρονίσω με πλήγματα, όπως χτυπάνε τα παιδιά τους οι άνθρωποι. Δε θ' αποσύρω όμως απ' αυτόν την εύνοια μου, όπως την απέσυρα από το Σαούλ, που τον έδιωξα κι έφερα στη θέση του εσένα. **Οι απόγονοι σου θα βασιλεύουν σταθερά μετά από σένα για πάντα, κι ο θρόνος σου θα παραμένει ακλόνητος παντοτινά**». Β' Βασ. 7,12-16 .

King David's Tomb on Mount Zion

feelJerusalem.com

מלך דוד יהי דוד עשה

King David's Tomb adorned with crowns from three Torah scrolls smuggled to Israel by Jewish communities destroyed in the Holocaust

הנה
הנה
הנה
הנה

לעילי נוסח

המטה שרה בר שלום וזון
בן-בן וזון

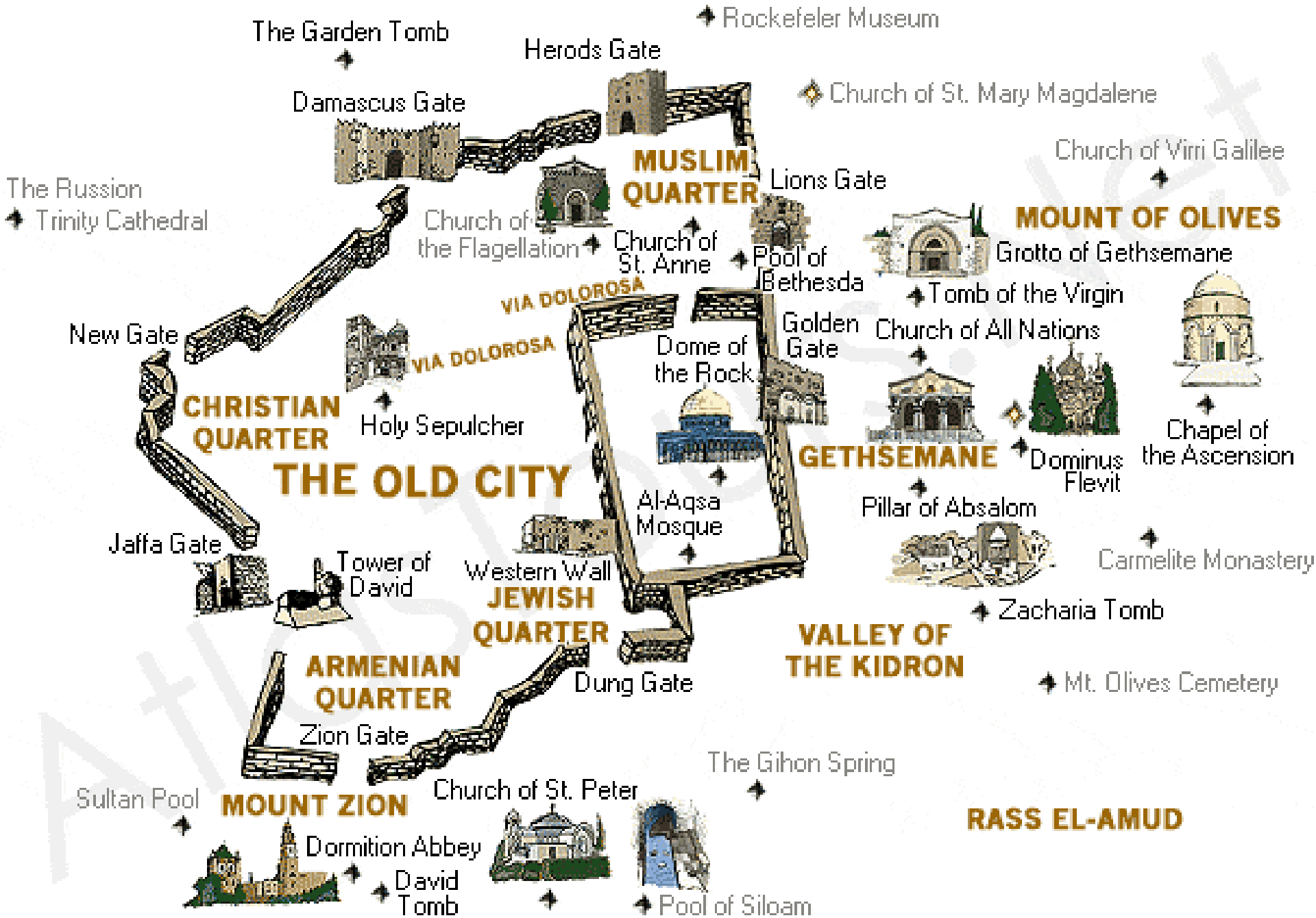

Η σημερινή Ιερουσαλήμ

Ίσως δεν υπάρχει άλλη πόλη στον κόσμο που αγαπήθηκε και διεκδικήθηκε με τόσο πάθος όσο η Ιερουσαλήμ. Κι αυτό επειδή θεωρείται **τόπος ιερός και από τις τρεις μεγάλες μονοθεϊστικές θρησκείες**. Ψηλά τείχη μήκους 4 χλμ. με 8 πύλες εισόδου κλείνουν από παντού την παλιά πυκνοχτισμένη πόλη. Στα δυτικά της από τις αρχές του 20ού αι. άρχισε να κτίζεται η σύγχρονη Ιερουσαλήμ.

Σήμερα, στην παλιά πόλη οι στενοί δρόμοι και τα καταστήματα σφύζουν* από ζωή. Καμπαναριά και μιναρέδες* γειτονεύουν στενά, υψώνοντας προς τον ουρανό τις προσευχές τριών θρησκειών και πολλών διαφορετικών ομολογιών* . **Για τους χριστιανούς** το σημαντικότερο προσκύνημα στην πόλη είναι ο Ναός της Αναστάσεως (μέσα σ' αυτόν υπάρχουν ο Γολγοθάς και ο Πανάγιος Τάφος). **Για τους μουσουλμάνους** το σημαντικότερο προσκύνημα είναι το *τέμενος του Ομάρ*, πάνω στο λόφο του Βράχου, όπου για δεκατρείς αιώνες προσκυνούν το βράχο της θυσίας του Αβραάμ. Στη ρίζα του λόφου του Βράχου βρίσκεται ο πιο ιερός τόπος **για τους ισραηλίτες** όλου του κόσμου: το *Τείχος των Δακρύων*, ένα απομεινάρι του Ναού τους, ο οποίος καταστράφηκε ολοσχερώς το 70 μ.Χ. και έκτοτε δεν ξαναχτίστηκε.

Αιώνες τώρα στην Ιερουσαλήμ κάθε βδομάδα επικρατεί ο ίδιος ρυθμός. Κάθε Παρασκευή γιορτάζουν οι μουσουλμάνοι. Το Σάββατο οι ισραηλίτες και την Κυριακή οι χριστιανοί. Όμως **τα τελευταία χρόνια η ατμόσφαιρα είναι συνεχώς ηλεκτρισμένη στην πόλη**. Διαμαρτυρίες, φανατισμοί, ακρότητες είναι τα χαρακτηριστικά της καθημερινής ζωής. Ελικόπτερα πετούν συνεχώς πάνω απ' την πόλη. Και μαζί ο ήχος από τις καμπάνες και το κάλεσμα του μουεζίνη* για προσευχή. Ο καθένας μας **εύχεται** να έρθει μια εποχή που οι άνθρωποι θα ακούσουν **το μήνυμα της αγάπης και η ειρήνη** θα επικρατήσει στην Ιερουσαλήμ.

Η παλιά πόλη της Ιερουσαλήμ (= πόλη της ειρήνης) είναι σήμερα χωρισμένη σε τέσσερα τμήματα: χριστιανικό, αρμενικό, ιουδαϊκό και μουσουλμανικό